

Heinrich Heine,
Buch der Lieder, Junge Leiden, II

Es treibt mich hin, es treibt mich her!
Noch wenige Stunden, dann soll ich sie schauen,
Sie selber, die Schönste der schönen Jungfrauen; -
Du treues Herz, was pochst du so schwer!

Die Stunden sind aber ein faules Volk!
Schleppen sich behaglich träge,
Schleichen gähnend ihre Wege; -
Tummele dich, du faules Volk!

Tobende Eile mich treibend erfaßt!
Aber wohl niemals liebten die Horen; -
Heimlich im grausamen Bunde verschworen,
Spotten sie tückisch der Liebenden Hast.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17).*

Arg-700-1409 (2012-12-06 11:15:09)

Heinrich Heine,
Libro de la kantoj, Ju-
naĝaj suferoj, II

tradukita de Manfred Retzlaff

Min pelas tien-reen ĝi;
Ĉar vidos mi la plej belegan,
De l' virgulinoj plej ĉarmegan.
Ho, mia kor', kiel batas vi!

La horoj ja estas pigrular',
Trenas komforte min, tede,
Iras pluen nur oscede.
Plirapidu, vi horar'!

Maltrankvilemo ekkaptas min!
Sed ja neniam amis la horoj;
Estas kruelaj ili, sen koroj,
Pri la amantoj gajigas sin.

*Traduko de la Germana poemo "Buch der Lieder, Junge Leiden, II" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1984.*

MR-133-1 / Arg-700-1410 (2012-12-06 11:14:41)